

Spørgsmaalet om, hvorvidt den, der optræder med Paastand paa Godsets Ublevering, er tilstrækkeligt legitimeret, afgøres, for saa vidt Statens Forstrand angaar, af Amtmanden, og for saa vidt Godset er hærget paa privat Forstrand, ved Forhandling mellem Forstrandsejeren og Reklamanten. Er fuldt Bevis for Ejers Paastand ikke tilvejebragt, men dog overvejende Sandsynlighed for Berettigelsen af hans Krav, kan Justitsministeriet, for Statens Forstrandes Vedkommende efter Forhandling med Finansministeriet, naar den i Bekendtgørelsen satte Frist er udløbet, samtykke i, at Godset udbleveres med Fradrag af Omkostninger og Bjærgeløn overensstemmende med Amtmandens Dpgørelse (§ 13). Saadant Samtykke kan endog før Bekendtgørelsesfristens Udløb indrømmes mod behørig Sikkerhedsstillelse for Tilbagelevering i Tilfælde af, at bedre berettiget Krav maatte fremkomme.

Anerkendes den formentlige Ejers Krav ikke, kan Spørgsmaalet indbringes for Domstolene ved Søgmaal henholdsvis mod Finansministeren eller den private Forstrandsejer.

§ 13.

Melder Ejeren sig ikke inden Udløbet af den i Bekendtgørelsen satte Frist, tilfalder det hærgede efter Fradrag af Omkostninger og Bjærgeløn Forstrandsejeren. Bjærgerne have Valget mellem som Bjærgeløn at faa udbetalt en Tredjedel af det ved Godsets Salg indkomne Beløb med Fradrag af de Omkostninger, der ikke paahvile dem som en Del af selve Bjærgningsarbejdet, eller at faa Bjærgelønnen fastsat efter Reglerne i Sølovens Kap. 9. I sidste Fald bliver, hvor Forstrandsretten tilhører Staten, Amtmanden at stævne paa det offentliges Vegne.

Salget af Godset sker efter Reglerne i § 11; dog kunne den private Forstrandsejer og Bjærgerne enes om at afholde Omkostningerne og derefter dele Godset. For Statens Forstrandes Vedkommende skal det, saafremt Bjærgerne vælge i Bjærgeløn at faa udbetalt en Tredjedel, fremdeles som hidtil staa dem aabent at forlange, at deres Part udlægges dem in natura efter Takstation af uvillige af Retten paa deres Bekostning udmeldte Mænd, for saa vidt Politimesteren finder, at en hertil stigende Deling af det hærgede Gods lader sig iværksætte, uden at dette derved taber i Værdi.

Omkostningernes Fordeling mellem Bjærgerne og Forstrandsejer afgøres af Amtmanden. Kunne Bjærgerne ikke enes om Bjærgelønnens Fordeling, forholdes efter Sølovens § 228.

§ 14.

Bjærgeres forulykket Stib eller Gods i aaben Sø, uden at der medfølger nogen, som lovligt repræsenterer Ejeren, skal Bjærgeren, saa snart han har bragt det hærgede i Land eller i Havn her i Riget, straks gøre Anmeldelse derom til nærmeste Toldfunktionær saavel som til Politiet og overgive Godset til dette eller, for saa vidt det er enkeltvis hærgede Stykker Braggods, til Strandfogden, hvorefter der forholdes overensstemmende med de ovenfor i dette Afsnit forestrebne Regler, saaledes at det hærgede med Fradrag af Omkostninger og Bjærgeløn, hvis ingen Ejer efter behørig Indkaldelse melder sig, tilfalder Statskassen. Den i § 13, Stykke 1 omhandlede Stævning bliver at rette mod Amtmanden i det Amt, til hvilket det hærgede er indbragt.

Enkeltvis i Søen hærgede Stykker Braggods, hvis Værdi efter Politimesterens Skøn ikke overstiger 10 Kroner, kan han overlade Bjærgeren. Er det hærgede af større Værdi, har Finansministeriet som hidtil Ret til at overlade Bjærgerne det, naar Omstændighederne findes at tale derfor.